

א. לזרון ר' נערן: בזים מילא ר' נערן בראנץ' והודה עד עז-לנו ישועה ישיט חומות וחל: פטחו שערם ויבא גם ציריך שמר אגנים: יידר סכון תאר' שלום ר' שלום לפון בטומן: בטחן ביזה טרי-עד כי ביתה יהוה אדר אלומים:

כ' כי צוֹרָא נְלֹא לִזְבַּח קָרְבָּן זֶבַע שֵׁם: ב'
ב' בְּעֵגָה שְׁלָה וּבְלִשְׁוֹן תַּאֲרִתָּה רִיבָּר אַלְדִּיעָם הָהָה: אָשָׁר אַבָּר
אַלְיָדָם אַתָּה דְּמַנְגָּה הַנְּרוֹה לְעֵיר וְאַתָּה דְּמַגְּרָה וְאַתָּה
שְׁמוּעַ: וְהִלְתָּם דְּבָרְיוֹתֶה צְוָו אַל לִזְבַּח קָרְבָּן זֶבַע קְרָבָן
שֶׁבֶר שֵׁם מְנֻזָּר שֵׁם לְמַעַן לִזְבַּח וְכָשַׁלְוּ אַחֲרָיו וּנְשַׁבְּרוּ וּנְקַשְׂוּ

ו. נגלו: **לֹא** שמע דבר יהוה אנשי לוז
משלי העם הזה אשר בירושלם: כי אמרתם פרתני ברית
אתותם ומשאל עשׂון זהה שוטף ישביר לא יבואנו
מי שמנו כוב מוכסבו בשקר סחרנו: **לֹא** כה
אכל ואנֵי יהוד הנמר בזין בן אבן בזון פת קרת

ומודר מופר הפאכטן לא יוציאו: ושותמי משפטם לילו וצדקה
ה לשלקלות ועה ברך פרוסה בקב' וחדר מים ישפטו: וכבר
בריטובם אמר מנותחוותם אמר שאלו לא תקום שוט שונע
ש ייעבור והיותם לו לרוכבם: מה עירדו יכח אתכם פיבבריך
בפובליק יUBL ביטס בליליה היה רקיועה בגין שמועה: כי

ל' בָּנָן כֹּה אָכֵר יְהוָה אֲלֵי בַּיִת יְהוָה
 פְּרָה אֶת־אַכְרָבָם לְאַלְמָנָה יְבָשׁ יְעָלָבָן וְלֹא עֲתָה פְּנִימָה
 כִּי־בְּרָאָתוֹ יְלָדָיו מִבְּשָׂה יְיָהָבָרְכָו יְקִדְמָשׁו שְׁפִי וְחַקְרָבָן
 דְּאַת־קְדוּשָׁה יְעָלָבָן וְאַת־אַלְמָנָה שְׁדָר אֶל־יְמִינָהָיו וְדֹבֶר תְּעִידָה
 גְּמַפְּנָה

תג פג בינה ורונגים יימורו רלחן:
 יוק ז א' ז ויהי זבריזה אל
 לאכזר: היל ז קראת באען ירושלָם לאמד בעה אפר געה
 זרכתי לְרַחֲסֵר נישיק נאכט פֶּלְגָּתִין לְקַרְבָּן אַחֲרֵי
 בְּמַרְבָּר בָּאָצֵן לְאַזְנוֹת: קָרְשׁ שְׂדָאָל לִיהְוָה רַאשֵּׁית
 תְּבוּאָתָה כָּל-אַכְלָיו יָשְׁפָמוּ רַעַת תָּבָא אַלְיכָם נָאָבָּד
 גִּיבָּה:

וְאַמְתָּה לְהִדְאֹמֶר אֲזֶה
יְהוָה לְיוֹרֶשֶׁם בְּכָלְתָךְ וּמְלֹתָךְ פָּנָאֵץ הַגְּבָעִים אֲבָנִים
הַאֲמָרִים וְאַמְתָּה חֲתִיתִים: וּמוֹלְחוֹתֶךָ בָּיִם הַיְלָתָא אָוֹתֶל אַ-
כְּבָתָה שְׂרָךְ וּבָמָס לְאַדְחָות לְמַשְׁעִים וּמְמַלֵּל אַלְמָלָת
הַחַתָּל לְאַתְּלָת: לְאַתְּסָה עַלְכֶה עַזְעַן עַזְעַן לְעַשְׂתָה לְאַתָּה
מַאֲלָה לְהִמְלָא עַלְכֶה וְתַשְׁלִיכֵי אַלְפִים דְּשָׂהָה בְּגַעַל נִשְׁרָךְ
בְּפִים הַלְּדָתָא אַתָּה :

אָמֵן וְאָמַרְתָּ ר' עקיבא מישבר נשים צדקה
שקיו באות הדור גגאל יישעאל ממצרים. ומה
בשעה שעורי הולכות לשאוב מים, הקדוש ברוך הוא
לכם דגימות קתפיהם בכהירין ושואבן מלחמה ביום וטחנה
ומוליכות אצל בצליכון וושאחותם لكم שמי קדשות אטמן
חפין ואחתה של דגימות ומאקילות אונן וכמרחיקות אונן
אוון ומיישקות אונן **אָמֵן וְאָמַרְתָּ** ומתקבב אחרתו טה
להה עמבה מרבים מחרוזק, אונן

עקרים בשם ר' בר זילקי שיטחה
קרים מוגבאת ואוכרת עמידה
אפיי שלדן בין שווייש אט
ישראל בין שמלא משה נתמלא
כל היבנה אורה, עד אביתה ונשכה
על ראשה. אמר לה בתי נתקימת
בבזאתם. הינו דרבינו טהרה ס' ו'
ווחק קרים הביבאה אחות אברון
את הקה, אחות אברון ולא אחות
משה, אלא שאמרת בבואה זו
קשה, אחות אברון וזרון לא
נילך משה

הנורדרן במאדים לריבת ראיין הרא אהונון מילטיך וגו, לדעומן

בכוביזיה, אבל בברקע
ה' קדחת לא. לדעת מה יעשה
ח' נולן מרד טיכל נמר כוכם: על שט' שי' ב' כי אל
ויבנ' כל עמשין אור ופעץ עלי'ידי הרגלות אמונה אמונה, אשר
ובכון של אוד החימין, ובא ביא האור, והתכו נבנין
ז' בתה'ב של אוד החימין, ובא ביא האור, והתכו נבנין

בונונה וידעת את ד". האמון המשפחתי בהננותו ובשלוחו
וכבצא את משקלו הנכון בכל הדריכים החוששים. מיצא
עלול בין איש לאיש, בין בן בכור לשוכרה בין עוזר לבתון
טמפל כפם, בין עםים ברבים. בין יושבי אקליפטוס ומדיניות
ודורות לתהיות הנשמעות אשר לארם. קין הארדים ובין
יעי עולם, בין היל כל האכל. ואמונה הפונית. היודעת את
המודשנת עוג פגמי. המכירה שהיא בכל גושלה. שהיא
אזרך ושורה, אדור וחיטם. לכל הנון יצירדים לאין כבליהם.

וירקש: ז. **אַלְכָה וְבָרֶם גָּמָס פְּלִיאָה**, וְאַלְכָה שָׁחוֹר מִסְרָר, זֵיה
שָׁחָרָב אֶת יִשְׂרָאֵל דְּבָתִּיב (אלען ז. אַלְכָה אַתָּה אֲמָכָה אָמָר ה.)
דָּרְין. אַתָּה מוֹצָא יְשִׁילְשָׁל מִקְנָה טוֹבוֹת בָּנָן פְּרוֹדוֹשׁ בְּרוֹן הַלָּא
וְלָהּם אַלְכָה עַל קְדִי יְסָרִין, תְּמִזָּה וְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְתְּמִזָּה קָעֵץ
בְּבָב (בְּבָב ז. ז. אַשְׁרִי הַגָּבָר אֲשֶׁר תִּלְקַשֵּׁר יְהָה וְמַתְּרוֹךְ חַלְקָה
וְרִיחָה ז. ז. וְזִדְעָת עַם לְבָקָר וְגוֹן) מִהְקִמְבָּב אַחֲרִיּוֹת שְׁשָׁה
אָךְ גָּנוּ. הַקְּעוֹלָם הַבָּא דְּבָתִּיב (אלען ז. ז. בְּיַי נַד מִצְחָה וְתְּזִהָה אָוֹר
בְּגַנְוָן מִסְרָר קְפָנָה אַחֲבָה עַל אַבְיוֹן וְהַאֲמָכָר שְׁגָנָה ז. ז. יְשָׁמֵר)

וְאַתָּה יְעַמֵּד אֶת־יְדֵךְ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִמְלֹךְ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲבֹדוּ בָּצָרִים אֶת־בָּעֵן יִשְׂרָאֵל בְּפֶרַךְ:
וְיִרְאֶה אֶת־חִילָם עַבְדָה קָשָׁה בְּחַמֵּל וּבְלַבְגִּים וּבְלַבְגִּים
בְּנֵה בְּשָׁרֶה אֶת־כָּל־עַבְדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בְּלָם בְּפֶרַךְ:
אַכְפֵּר בְּלָל מַעֲרִים לְמִילּוֹת הַעֲבָרִית אֲשֶׁר שָׁמָּה אֶתְחֻזָּה
בְּסָמְתָה פֻּוָּה: וְאֶתְבָּרְךָ אֶת־הַעֲבָרִות וְרָאֵיתָן עַל
בָּנָיכֶם אֲסִיבָן הוּא וְהַמְּטוּן אַתָּה וְאַסְבֵּת הוּא וְתִיהְיָה: וְפִירְאָן
מִתְּלִידָת אֶת־הַאֲלָהִים וְאֶעֱשֶׂה בְּאָשֶׂר רַבֵּךְ אֶלְעָנִים מֶלֶךְ
בְּנֵיכֶם וְתִהְיָה אֶת־הַלִּילִים:

כל איש קבוע לוי ויקח את-תבניתו: ותפקיד הדשה והזללה עוזר את-הפטינו ותקווילו תבנת נזא ותוחמרא בחדר ובזופת תשתס באל-את-הילד ותשם בסוף לישפחת היאו: ותירצ'ה מרחק לדשה מה-הישפחתה לו: ותירד בת-פרעה לחצר אל-היאד וערתית הילכלה על-יד היאר וגרא את-התקבה ותירוץ הזרע ותשלוח את-אברה ותזכה: ותperfume ותיראורה את-הילד ובה-גער בכה ותחקל עלייו ותאמור כיניגו עבדרים גה: ותאמור אהוון אל-בְּתַפְרָעָה האלך וCKERתני לאשה פונקתו בין העברית ותינוק לך את-הילד: ותאמור לה בת-פרעה לבי ותכל העילמה ותקרה את-אס הילך אהמאר לה בת-פרעה היילכי את-הילד הוא ותגנגו לו אמר את-אברה לשבור ותפח ואשה הילך וגראת הילך והבאה לבת-פרעה והיילה לבן ותקרה שבוי משה והאברה עז-קונ-הימים מסיתהו: וויהו בקומים הללו יונגד משה וניאר אל-அهـوى וيرا בסכלתם פון ^ח ומלה היה רעה.

יעזון, יתרו חתנו בנו ברון וינטאג אונטאנן אמר תפהבר
א אל-הדר האלטס ורבה: ולו פלאן יהוה אליו לבלבר
בפער דסנה וירא והגה השפה בער באש והפה איננו
ל: ויאמר משה אסדה נא ואראה כי כר לארות יקרוא
ה מושע לא-בער הפנה: וילא יוקט כי כר לארות יקרוא
יו אל-הדים מתחד השפה ויאמר משה מיל והנני:
בר אתך עומר עלי אדרתכל'ש הוא: ויאמר אנכ' אלין
ויביך אלין אברדים אלהי יעוז ואלין יעקב ויסטר משה
ו כי ירא מלחיט אל-האלים: ויאמר יהוה ראה ראיין
בדיעני עמי אשר במארים וא-עתקתם שמעת' בפני
שלו כי ירעמי את-מכאי: ואדר להאיין: מיר מצלם
העלתו מנדארץ והוא אל-אזרע טבה ורבקה אל-אזרע
ת-חלב ורבש אל-מקום הצעירנו והחותמי וראבוי ופרדי
וחרי והיבוק: ועתה הנה עצמת ביר'ישראל אה אל-וּבְּ
א-ת-לְבָחֵץ אשר מצרים לחץ אחים: ועתה לך
שלוחך אל-ברעה והוציא את-עמי ביר'ישראל אל-במארים:
אקרו משלך אל-האלים כי אנכ' כי אל-כדרעה וכי